GEORGES PEREC

Bir Paris Semtinin Tüketilme Denemesi*

Türkçesi Ayşe Eca

BİR PARİS SEMTİNİN TÜKETİLME DENEMESİ*

Georges Perec, (1936-1982) Fransız yazar. Tarih eğitimini yarını bırakan Percc yazdığı ilk romanla XX. yüzyıl Fransız edebiyatında kendisine önemli bir yer edindi. Modem edebiyatta sözcük ve biçim oyunlarıyla deneysel bir arayışın ürünü olan Oulipo grubunun Raymond Queneau ile birlikte en tanınan ismi oldu. Yazdığı her kitapta kendine özgü dil oyunlarını geliştiren Percc, daha önce edebiyatın hiç konusu olmamış alanları sayfalarına taşımaktan çekinmedi. Perec'in Türkçe yayımlanmış kitapları: *Uyuyan Adam* (2000), *W Ya Da Bir Çocukluk Hatırası* (2001), *Kayboluş* (2006), *Doğdum* (2006), *Şeyler* (2007), *Canla iri x Sopranica L. ve Diğer Bilimsel Yazılar* (2007, Sel Yayıncılık), *Yaşam Kullanma Kılavuzu* (2009), *Olağan-içi* (2009), *Ücret Artışı Talebinde Bulunmak İçin Servis Şefine Yanaşma Sanatı ve Biçimi* (2009), *Bahçedeki Gidonları Kromajh Pırpır da Neyin Nesi?* (2010), *Harikalar Odası* (2011, Sel Yayıncılık).

AYŞE Ece, öğretim üyesi ve çevirmen. Saint-Benoît Fransız Lisesi'n i ve Boğaziçi Üniversitesi Mütercim-Tercümanlık bölümünü bitirdi. Aynı bölümde yüksek lisans eğitimini, İstanbul Üniversitesi Amerikan Kültürü ve Edebiyatı programında da doktora çalışmasını tamamladı. İstanbul Üniversitesi Çeviribi-lim Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışmakta. Alain Bos-quct, Venus-Khoury Ghata.Truman Capote, Jean Genet, Alain de Botton vb. yazarların yapıtlarını Türkçeye çevirdi. Nick Hornby, Javicr Marias vb. yazarların çeviri kitaplarını yayma hazırladı. Edebiyat çevirisi üzerine yazıları çeşitli dergilerde yer aldı. *Edebiyat Çevirisinin ve Çevirmeninin kinde* adlı incelemesi 2010'da Sel Yayıncılıksan yayımlandı.

***SEL YAYINCILIK**

Piyerloti Cad. 11/3 Çemberlitaş - İstanbul Tel. (0212) S! 6 96 85 Faks: (0212) 516 97 26

http://www.selyayincilik.com E-mail: halklailiskiler@selyayincilik.com

***SEL YAYINCILIK: 494 ISBN 978-975-570-513-2**

BİR PARİS SEMTİNİN TÜKETİLME DENEMESİ

Georges Perec

Kitabın Özgün Adı:

tentative d’epuisement d’un lieu parisien

Türkçesi: Ayşe Ece

Anlatı

Genel Yayın Yönetmeni: **irfan Sancı** *Kapak ve teknik hazırlık:* **Gülay Tunç**

Birinci Baskı: **Mayıs 2011**

Baskı ve Ok **Yaylacık Matbaası Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203 Topkapı-istanbul, 567 80 03**

Georges Perec

Bir Paris Semtinin Tüketilme Denemesi

Türkçesi: **Ayşe Ece**

Anlatı

Saint-Sulpice meydanında birçok şey vardır, Örneğin: bir belediye binası; bir vergi dairesi; bir karakol; birinde sigara satılan üç kafe; bir sinema; yapımında Le Vau, Gittard, Oppenord, Servandoni ve Chalgrin' in çalıştığı, 624 ile 644 yıllan arasında Bourges piskoposu olan, aziz günü 17 Ocak’ta kutlanan, Clotaire II dönemi rahibinin adını taşıyan bir kilise; bir kitapçı; bir cenaze levazımatçısı; bir turizm acentesi; bir otobüs durağı; bir terzi; bir otel; dört büyük Hıristiyan vaizin (Bossuet, Fenelon, Flechier ve Massillon) heykellerinin süslediği bir çeşme; bir gazete bayii; dini kitap ve eşyaların satıldığı bir dükkân; bir park yeri; bir güzellik enstitüsü ve başka birçok şey.

Bunların tamamı olmasa da birçoğu daha önce betimlendi, liste halinde sıralandı, çoğunun fotoğrafı çekildi, çoğu anlatıldı ya da sayısal olarak

kaydedildi. Benim aşağıdaki sayfalarda yapmak istediğim şey ise bu çalışmalarda yer almayan, o arkada kalmış gibi görünenleri betimlemek; genelde dikkatimizi çekmeyen, kendini fark ettirmeyen, önemsiz nitelenenleri listelemek; zaman, insanlar, arabalar ve bulutlar dışında hiçbir şeyin hareket etmediği anlarda yaşananları anlatmak.

-I-

Tarih: 18 Ekim 1974 Saat: 10:30

Yer: Tabac Saint-Sulpice Kafesi

Hava: Kuru soğuk. Gri gökyüzü. Arada güneş açıyor.

Tam olarak görülen birkaç şeyin listesini hazırlama denemesi:

—Alfabenin harfleri, sözcükler: “KLM” (gezintiye çıkmış birinin torbasının üzerinde), “park yeri”ıii simgeleyen büyük bir “P”, “Otel Recamier”, “St-Raphael”, “esnek tasarruf”, “Taksiler durakta bekleyen”, “Vieux-Colombier Caddesi”, “La Fontaine Saint-Sulpice Brasserie-Bar”, “P ELF”, “Saint-Sulpice Parkı”

—Sıradan simgeler: park yerlerindeki “P”nin altında, biri hafifçe yere dönük, öteki Bonaparte Caddesine (Luxembourg tarafı) bakan oklar, en az dört tane girilmez tabelası (bir beşincisi de kafenin camlarından birinde yansıyor).

—Rakamlar: 86 (86 no’lu hattın otobüsünün tepesinde, gittiği yerin: Saint-Germain-des-Pres yazısının hemen üstünde), 1 (Vieux-Colombier Caddesinin 1 no’lu binasındaki levhanın üzerinde), 6 (Paris’in 6 no’lu bölgesinde bulunduğumuzu belirtmek için meydana konan levhanın üzerinde). —Hızla görünüp kaybolan sloganlar: “Otobüsten Paris’i izliyorum”

—Toprak: sıkıştırılmış çakıl ve kum —Taş: kaldırımların kenarları, bir çeşme, bir kilise, mağazalar... . •

—Asfalt

—Ağaçlar (yapraklı, çoğu sararmış) . —Büyükçe bir parça gökyüzü (benim görüş alanımın belki de l/6sı)

—Kilise ile çeşme arasındaki ana toprak alana aniden konan bir güvercin sürüsü —Araçlar (listesini daha sonra çıkaracağım) —İnsanlar

—Uzun kulaklı, küçük bir av köpeği —Bir ekmek (baget)

IO

—Bir alışveriş çantasından bir parçası görünen yeşillik (kıvırcık olabilir mi?)

Seyir rotaları:

96 Montparnasse’a gidiyor[1]

84 Porte de Champerretye gidiyor 70 Dr-Hayem Meydanı» ORTF Binası’na** gidiyor 86 Saint-Germain-des-Presye gidiyor Gerçek Roquefort Societe’yi oval yeşil kutusunda isteyiniz

Çeşmeden hiç su fışkırmıyor. Güvercinler fıskiyelerden birinin kenarına konmuşlar.

Toprak alanda tek banklar, birbirine sırtlarından yapıştırılmış çift banklar var. Oturduğum yerden altı tane bank sayıyorum. Dördü boş. Altıncıda klasik hareketlerini yapan (şişeden kırmızı şarap içmek) üç evsiz.

63 Porte de la Muettee gidiyor

86 Saint-Germain-des-Presye gidiyor Temizlemek iyi bir şey, ama kirletmemek en iyisi Bir Alman arabası

Bir Brinks kamyoneti

87 Champ-de-Mars a gidiyor

84 Porte de Champerret ye gidiyor *Renkler*: kırmızı (Fiat, elbise, St-Raphael, tek yön levhaları) mavi çanta yeşil ayakkabı yeşil yağmurluk mavi

taksi

mavi Citroen deux-chevaux 70 Dr-Hayem Meydanı, ORTF Binası na gidiyor yeşil bir Citroen mehari 86 Saint-Germain-des-Presye gidiyor Danone: Yoğurtlar ve tatlılar Gerçek Roquefort Societe yi oval yeşil kutusunda isteyiniz

insanların çoğunun en azından bir elleri dolu: el çantası, küçük bir valiz, bir alışveriş çantası, bir

baston taşıyor; ucunda bir köpek olan bir tasmayı, bir çocuk elini tutuyorlar Bir kamyon metal bira fıçılarının (Kanterbraü, Maî-tre Kanter in birası) teslimatını yapıyor.

86 Saint-Germain-des-Presye gidiyor 63 Porte de la Muettee gidiyor

İki katlı bir “Cityrama” otobüsü Mercedes marka mavi bir kamyon Kahverengi bir Printemps Brummell kamyonu 84 Porte de Champerret ye gidiyor

87 Champ-de-Marsa gidiyor

70 Dr-Hayem Meydanı, ORTF Binası’na gidiyor 96 Montparnasse Garı’na gidiyor Darty Real

63 Porte de la Muette’e gidiyor Casimir Şarküteri. Charpentier Nakliyat.

Berth Fransa Ltd. Şirketi.

Le Goff bira fıçısı musluğu 96 Montparnasse Garına gidiyor Sürücü kursu arabası Vieux-Colombier Caddesinden gelen bir 84 Bona-parte Caddesine (Luxembourgyönüne) dönüyor

Walon Nakliyat

Fernand Carrascossa Nakliyat

Üstünde toptan patates yazan nakliye aracı Bir turist otobüsünden Japon bir kadın benim fotoğrafımı çekiyormuş gibi görünüyor.

Elinde yarım baget taşıyan yaşlı bir adam, küçük bir piramit şeklindeki bir pasta kutusunu taşıyan bir kadın

86 Saint-Mandeye gidiyor (Bonaparte Caddesine dönmeyip Vieux-Colombier Caddesine giriyor)

63 Porte de la Muettee gidiyor

87 Champ-de-Marsa gidiyor

70 Dr-Hayem Meydanı, ORTF Binası na gidiyor Vieux-Colombier Caddesi nden gelen bir 84 Bonaparte Caddesi'ne (Luxembourg yönüne) dönüyor.

Bir otobüs, boş.

başka bir otobüste başka Japonlar

86 Saint-Germain-des-Presye gidiyor

Braun sanat röprodüksiyonları

Sakinlik (yorgunluk?)

Ara.

tarih: 18 Ekim 1974 saat: 12:40

yer: La Mairie Kafesi

aynı anda gerçekleşen onlarca, yüzlerce eylem ve küçük olay; bunların her biri kimi duruş biçimlerini, hareketleri, belli enerji harcamalarını içeriyor.

ikili konuşmalar, üçlü konuşmalar, çok sayıda kişinin yer aldığı konuşmalar: dudak hareketleri, ellerin hareketleri, kimi duyguları açığa çıkaran mimikler yer değiştirme biçimleri: yürüme, iki tekerli araçlar (motorlular, motorsuzlar), arabalar (özel arabalar, şirket arabaları, taksiler, sürücü kursu arabaları), ticari araçlar, kamu hizmeti araçları, toplu ulaşım araçları, turist otobüsleri

eşya taşıma biçimleri (elde, kolun altında, sırtta) çekme biçimleri (tekerlekli alışveriş arabası) kararlılık ya da istek dereceleri: beklemek, dolaşmak, sürüklenmek, gezinmek, gitmek, bir yere doğru koşmak, aceleyle ilerlemek (örneğin, boş bir taksiye

doğru), aramak, oyalanmak, duraksamak, kararlı adımlarla yürümek

bedenin duruşları: oturmak (otobüslerde, arabalarda, kafeierde, banklarda)

ayakta durmak (otobüs duraklarında, bir vitrinin önünde (Laffont'un, ceneza levazı-matçısının), bir taksinin yanında (ücreti öderken) Taksi durağında üç kişi bekliyor. Durakta iki taksi var, şoförleri yok (üzerinde ışıklı taksi şapkası olanlardan)

Tüm güvercinler Belediye Binasimn çatısındaki oluklara sığındılar.

Bir 96 geçiyor. Bir 87 geçiyor. Bir 86 geçiyor. Bir 70

geçiyor. Bir "Grenelle Interlinge" kamyonu geçiyor.

Sakinlik. Otobüs durağında kimse yok

Bir 63 geçiyor. Bir 96 geçiyor

"La Demeure" halı mağazasının karşısındaki bankta

genç bir kadın oturuyor, sigara içiyor.

Kafenin önündeki kaldırımda park etmiş üç mobilet var

Bir 86 geçiyor. Bir 70 geçiyor.

Park yerine girmek için arabalar hızla ilerliyor

Bir 63 geçiyor. Bir 87 geçiyor.

Saat biri beş geçiyor. Bir kadın kilise avlusunu koşarak geçiyor.

Beyaz bir önlük giymiş bir teslimat görevlisi kafenin önüne park etttiği kamyonetten Canettes Caddesine götüreceği buzla kaplı kutulan (dondurma kutuları) çıkarıyor.

Bir kadın elinde bir baget taşıyor Bir 70 geçiyor

(oturduğum yerin görüş açısına girdiği için, tamamen tesadüf sonucu öteki uçta 84lerin geçtiğini görebiliyorum)

Arabalar açıkça belirlenmiş trafik rotalannı izliyorlar (bana göre soldan sağa olmak üzere tek yönlü bir rota), yayalar için durum o kadar açık değil: sanki çoğu Canettes Caddesi'ne gidiyor ya da oradan geliyor gibi görünüyor.

Bir 96 geçiyor.

Bir 86 geçiyor. Bir 87 geçiyor. Bir 63 geçiyor İnsanlar yürürken birden sendeliyorlar. Küçük kazalar.

Bir 9o geçiyor. Bir 70 geçiyor Saat biri yirmi geçiyor.

Daha önce görülen kişilerin (rastlantısal) yemden gö> rülmesi: denizci mavisi bir mont giymiş bir delikanlı elinde naylon bir poşet taşıyarak kafenin önünden bir kez daha geçiyor

Bir 86 geçiyor. Bir 86 geçiyor. Bir 63 geçiyor.

Kafe dolu

Toprak alanda bir çocuk köpeğini koşturuyor (Ten-ten'in köpeğinin cinsinden)

Tam kafenin dibinde, camın önünde bir adam, gençççe biri, kaldırımın üç ayrı yerine tebeşirle bir tür "V" çiziyor, içlerini de bir soru işaretiyle süslüyor (arazi sanatı?)

Bir 63 geçiyor

6 lağımcı (metal başlıklar ve uzun çizmeler) Canettes Caddesi'ne giriyor.

Taksi durağında iki boş taksi Bir 87 geçiyor

Canettes Caddesinden gelen bir kör kafenin önünden geçiyor; genç bir adam olan kör, kendinden emin adımlarla yürüyor.

Bir 86 geçiyor

Pipo içen, siyah evrak çantası taşıyan iki adam Siyah evrak çantası taşıyan, pipo içmeyen bir adam Yün bir hırka giymiş bir kadın, neşeli Bir 96 Bir 96 daha (yüksek topuklar: çarpık bacaklar) açık yeşil bir Citroen deux-chevaux Bir 63 Bir 70

Saat 13:35. Aralıklarla geçen gruplar. Bir 63. Açık yeşil Citroen deux-chevaux şimdi kilise avlusunun öteki tarafındaki Ferou caddesinin köşesine park edilmiş. Bir 70. Bir 87. Bir 86. Taksi durağında üç taksi. Bir 96. Bir 63. Bisikletli bir posta görevlisi. İçecek teslimat kamyonları. Bir 86. Sırtında okul çantasıyla küçük bir kız çocuğu.

Üstünde toptan patates yazan nakliye aracı. Üç çocuğu okula götüren bir kadın (içlerinden ikisinin kafasında ponponlu kırmızı şapka var)

Kilisenin önünde bir cenaze levazımatçısı kamyoneti var. Bir 96 geçiyor.

İnsanlar kilisenin önünde toplanıyorlar (cenaze töreni için mi?)

Bir 87. Bir 70. Bir 63.

Bonaparte Caddesi, bir çimento kamyonu, turuncu. Uzun kulaklı küçük bir av köpeği. Papyonlu bir adam. Bir 86.

Rüzgâr ağaçların yapraklarını oynatıyor.

Bir 70.

Saat ikiye on var.

S.N.C.F.[2] araçları.

Cenaze töreni için gelenler kiliseye girdiler Bir sürücü kursu arabasının, bir 96 nm, bir 63 un, cenaze levazımatçısı kamyonetinin yanma park ettiğinde içinden bir çelenk çıkarılacak olan mavi bir çiçekçi kamyonetinin geçişi.

Güvercinler harika bir ahenk içinde meydanın üzerinde bir tur atıp yeniden Belediye Binasının çatısındaki oluklara kondular.

Taksi durağında beş taksi var.

Bir 87 geçiyor, bir 63 geçiyor.

Saint-Sulpice'in çanları çalmaya başlıyor (cenaze için, kesinlikle)

Okula götürülen üç çocuk. Başka bir açık yeşil Citroen deux-chevaux.

Güvercinler bir kez daha meydanın üstünde bir tur atıyorlar.

Bir 96 geçiyor, otobüs durağında duruyor (Saint-Sul-pice tarafında), otobüsten inen Genevieve Serreau Canettes Caddesinde yürümeye başlıyor, kafenin camına vurup onu çağırıyorum, gelip bana merhaba diyor.

Bir 70 geçiyor.

Çan duruyor.

Genç bir kız yarım bir palmiye kurabiyesi yiyor.

Pipo içen, siyah evrak çantası taşıyan bir adam.

Bir 70 geçiyor Bir 63 geçiyor Saat ikiyi beş geçiyor.

Bir 87 geçiyor.

İnsanlar, grup halinde, her zaman ve yine

Tatilden dönmüş bir papaz (evrak çantasından küçük bir havayolu etiketi sarkıyor).

Bir çocuk kafenin camında oyuncak arabasını sürüyor (hafif bir gürültü)

Bir adam kapıda huzur içinde yatan kafenin köpeğine merhaba demek için bir saniyeliğine duruyor Bir 86 geçiyor Bir 63 geçiyor

Bir kadm geçiyor. Çantasında “Gudule” yazıyor Neredeyse kafenin tam önünde bir adam evrak çantasında bir şeyler aramak için eğiliyor Bir 86 geçiyor

Genç bir adam geçiyor, büyük bir resim çantası taşıyor

Kafenin önündeki kaldırıma park etmiş sadece iki mobilet var: üçüncünün gidişini görmedim (Solex markaydı) *(Bu tür bir girişimin doğal sınırları: tek amacım bakmak da olsa birkaç metre ötemde olan biteni görmüyorum: örneğin, arabaların park ettiklerini fark etmiyorum*)

Bir adam geçiyor: kırmızı küçük bir el arabasını çekiyor.

Bir 70 geçiyor.

Bir adam Laffont’un vitrinine bakıyor “La Demeure”ün karşısında bir kadın bekliyor, bir bankın yanmda ayakta duruyor Caddenin ortasında bir adam eliyle taksilere durmalarım işaret ediyor (taksi durağında hiç taksi yok) Bir 86 geçiyor. Bir 96 geçiyor. Bir “Tonygencyl” teslimat kamyonu geçiyor.

Malissard Dubernay Hızlı Nakliyat geçiyor. Güvercinler yeniden avlunun üzerinde bir tur atıyorlar. Bu toplu hareketi ne başlatıyor? Ne bir dış etkene (patlama, ani ses, ışığın değişmesi, yağmur, vb.) ne de özel bir etkene bağlı görünüyor; tamamen nedensiz bir harekete benziyor: kuşlar birden havalanıyor, meydanda bir tur atıyor ve Belediye Binasının oluğuna tekrar yerleşiyorlar.

Saat ikiyi yirmi geçiyor.

Bir 96. Zarif kadınlar. Dalgın görünümlü bir Japon, sonra bir Japon daha, neşeli görünümlü bu kez, birlikte yoldan geçen birine yol soruyorlar. Adam onlara parmağıyla Canettes Caddesi’ni işaret ediyor, hemen caddeye doğru yürüyorlar.

Bir 63’iin, bir 87’nin, bir “Dunod Yayınları” kamyonetinin geçişi.

Otobüs durağının yanında bir kadın üç mektuba pul yapıştırıyor ve onları posta kutusuna atıyor.

Kaniş cinsi bir köpek.

Peter Seiiers’a çok benzeyen bir adam, keyfînin yerinde olduğunu belli eden bir gülümsemeyle kafenin önünden geçiyor. Sonra bir kadın iki küçük çocukla beraber. Sonra Canettes Caddesi’nden gelen, 14 kadından oluşan bir grup.

Alanın neredeyse boş olduğu izlenimine kapılıyorum (ama benim görüş alanımda en azından yirmi kişi var).

Bir 63.

Bir posta kamyoneti.

Elinde köpeğinin tasması olan bir çocuk Elinde gazete olan bir adam Süveterinde kocaman bir “A” harfi olan bir adam Bir kamyon “Que sais-je?”*: “"Que sais-je” dizisi tüm sorularınızı yanıtlıyor”

'Farklı alanların ABC’sini tanıtan kitaplar (ç.n.)

Setter cinsi bir köpek?

Bir 70 Bir 96

Kiliseden çelenkleri çıkartıyorlar.

Saat iki buçuk.

Bir 63, bir 87, bir 86, bir 86 daha ve bir 96 geçiyor. Yaşlı bir kadın gelen otobüsün numarasını görmek için elini alnına siper ediyor (hayal kırıklığına uğramış ifadesinden 70 no’lu otobüse binmek istediğini anlıyorum)

Tabutu çıkarıyorlar. Cenaze töreni için çan yeniden çalmaya başlıyor.

Cenaze arabası hareket ediyor, peşinden bir Peugeot 204 ve yeşil bir Citroen mehari.

Bir 87 Bir 63

Çan duruyor Bir 96

Saat üçe çeyrek var.

Ara.

Tarih: 18 Ekim 1974 Saat: 15:20

Yer: Fontaine Saint-Sulpice Kafesi

Bir süre sonra Tabac Saint-Sulpice Kafesi'ne gittim. Üst kata çıktım, hüzünlü bir salon, soğukça da, yalnızca beş briç oyuncusu var, içlerinden dördü pis yedili oynuyorlar şu an. Sabahki masama oturmak için aşağı indim. İki sosisi bir kadeh kırmızı şarap eşliğinde yedim.

Otobüsleri, taksileri, özel arabaları, turist otobüslerini, kamyonları ve kamyonetleri, bisikletleri, mo-biletleri, vespaları, motosikletleri, üç tekerli bir posta arabasını, bir sürücü kursu motosikletini, bir sürücü kursu arabasını, zarif kadınları, hoş yaşlıları, yaşlı çiftleri, çocuk çetelerini, el çantası, evrak çantası, valiz taşıyan insanları, köpek gezdiren insanları, pipo içen, şemsiye taşıyan insanları, koca göbeklileri, yaşlı teyzeleri, yaşlı adamları, genç adamları, aylakları, tesli-

inatçıları, asık suratlıları, gevezeleri yeniden gördüm. Jean-Paul Aron'u gördüm, bu sabah gördüğüm "Les Trois Canettes" restoranının sahibini de yeniden gördüm.

Şimdi Fontaine Saint-Sulpice kafesindeyim, sırtımı meydana dönüp oturdum: görüş alanıma giren arabalar ve insanlar ya meydandan geliyorlar ya da birazdan meydanı geçecekler (Bonaparte Caddesinden geliyor olabilecek birkaç yaya dışında).

Eldiven takmış birçok büyükanne bebek arabalarını sürüyorlar

Ulusal Yaşlı İnsanlar Günü'nü kutlamak için hazırlıklar yapılıyor. 83 yaşındaki bir kadın içeri girdi, elindeki para topladığı kutuyu kafenin sahibine uzattı, kutuyu bize uzatmadan dışarı çıktı.

Kaldırımda olduğu yerde titreyen bir adam var, deliye benzemiyor pek, tiki varmış gibi (sanki omzunu boynu sürekli kaşındığı için oynatıyor); sigarasını elinde aynı benim gibi tutuyor (ortaparmakla yüzükparmağı arasında): bu alışkanlığı başka birinde ilk kez görüyorum.

Paris-Vision: iki katlı bir otobüs, çok azı dolu.

Saat dördü beş geçiyor. Göz yorgunluğu.

Sözcük yorgunluğu.

Açık yeşil bir Citroen deux-chevaux

(üşüdüm, garsondan bir kadeh Vieux Marc istiyorum)

Tam karşımda Tabac'nm üst katındaki briç oyuncuları dışarı çıkmış hava alıyorlar Motosikletli bir polis motosikletini park edip Ta* bac'ya giriyor; içeri girmesiyle çıkması bir oluyor, ne aldığını bilmiyoruz (sigara mı? tükenmez kalem mi, pul mu, pastil mi, kâğıt mendil mi?)

Cityrama otobüsü

Bir motosikletli polis. Açık yeşil bir Citroen kamyonet.

Israrcı korna sesleri duyuluyor.

Bir bebek arabası iten bir büyükanne, başında yuvarlak bir şapka var Evrak çantasıyla bir postacı Alçak bir arabanın arkasına yerleştirilmiş bir yarış bisikleti :

Üç tekerli bir posta arabası, bir posta kamyoneti (posta kutularının içindeki mektupların toplanma zamanı mı?)

Yürürken kitap okuyan insanlar var, sayıları az, ama yine de varlar.

Yeşil bir Citroen mehari

Bebek arabasındaki bir bebek küçük bir yaygara koparıyor. Kuşa benziyor: mavi gözler, sabit bakışlar, çevresinde keşfettikleri karşısında şaşkınlığa

kapılma. Sürekli öksüren bir trafik polisi kestiği park cezasını yeşil bir Morris’in ön camına iliştiriyor Bir adam astragan bir şapka takmış. Sonra başka bir adam.

Küçük bir oğlan çocuğu İngiliz kasketi takmış, yayalara ayrılan yerden çıkmamaya özen göstererek yürüyor.

Evrak çantalı bir postacı Patlıcan moru üniformalarıyla iki kadın polis İki erkek kardeş köpek, Tenten’in köpeğinin cinsinden

Papazların taktığı şapkadan takmış *\)ir* adam

Şala sarınmış bir kadın

Bebek arabası süren bir büyükanne

Astragan şapkalı bir adam (az önce geçen adam, geri

geliyor şimdi)

Şapka takmış bir papaz (bu başka biri)

Pelerinler, şapkalar, çizmeler, denizci kasketleri, fularlar, kısa ya da uzun, polis şapkaları, kürk mantolar, valizler, şemsiye Bisikletli bir posta görevlisi Ingiliz bir çift (kafeye kendi dillerinde konuşarak giriyorlar): kadının mantosu adamın paltosu kadar uzun Saçlarını iki kısa örgü yapmış, iştahla bir dilim kremalı pasta yiyen bir kız çocuğu (kremalı pasta mıydı o elindeki? kremalı pastaya benziyordu)

Elinde baget olan bir kadın. Bir kadın daha.

Saat beşe çeyrek var. Biraz kafamı dağıtmak istiyorum. *Le Monde* okumak. Başka bir yere gitmek.

Ara.

4

Tarih: 18 Ekim 1974

Saat: 17:10 .

Yer: La Mairie Kafesi

Gazete bayii kapanmış, *Le Monde* alamadım, küçük bir tur attım (Canettes Caddesi, Four Caddesi, Bonaparte Caddesi): günlerini caddelerde gezerek geçiren, şimdi de butikleri doldurmuş güzel kadınlar. Bonaparte Caddesi, kelepire düşmüş birkaç kitaba baktım, birkaç vitrini inceledim (eski ve yeni mobilya, eski kitaplar, çizimler, gravürler)

Hava iyice soğumuş gibi geliyor bana

La Mairie Kafesi ne giriyorum, önündeki açık alanda

değil, onun biraz gerisinde oturuyorum

Bir 86 geçiyor boş

Bir 70 geçiyor dolu

Jean-Paul Aron geçiyor, yeniden: öksürüyor Bir grup çocuk kilisenin önünde top oynuyor Bir 70 geçiyor oldukça boş Bir 63 geçiyor dolu sayılır

(neden geçen otobüsleri sayıyorum? kolaylıkla fark edildikleri ve düzenli olarak göründükleri için tabii ki: zamanı bölümlere ayırıyor, arka plandaki gürültüye belli bir ritim katıyorlar, üstelik biraz çaba harcanırsa ne zaman ortaya çıkacakları da tahmin edilebilir.

Onların dışındaki her şey rastlantısal, belirsiz, düzensiz; otobüsler geçmek zorunda oldukları için geçiyorlar, ama bir arabanın geri gitmesini ya da bir adamın üzerinde Monoprbc’nin M’si olan bir poşet taşımasını ya da bir arabanın renginin mavi veya açık yeşil olmasını ya da bir kafe müşterisinin garsondan bir bira değil de bir kahve istemesini... zorunlu kılan hiçbir şey yok)

Bir 96 geçiyor boş sayılır

Park levhasının P’sinin ve hemen altındaki okun ışığı yanıyor. Vergi Dairesinin katlarındaki yuvarlak fanuslu ışıklar şimdi dışarıdan görünüyor

Bir 70 geçiyor dolu Bir 63 geçiyor dolu sayılmaz Motosikletler ve mobiletler farlarını yaktılar Arabaların sinyal lambaları gittikçe daha görünür oldu, taksilerin üzerindeki taksi yazıları da, içleri boş olduğunda daha da parlak Bir 86 geçiyor dolu sayılır Bir 63 geçiyor boş sayılır Bir 96 geçiyor oldukça dolu

Bir 87 geçiyor oldukça dolu

(otobüslere birleşik kaplar teorisini uygulamak...) Saat 17:50

Mavi kırmızı bir çimento kamyonu, üzerinde Pyrtf-nees yazan bir taksi.

Bir 96 geçiyor dolu

Bir 86 geçiyor, tamamen boş (içinde sadece şoför var)

Bir 63 geçiyor boş sayılır

Bebek arabası iten bir baba geçiyor

Gün ışığının değişmesi

Bir 87 hemen hemen boş, bir 86 yarısı dolu Çocuklar kilisenin sütunlarının ayağında oyun oynuyorlar

Üstünde siyah noktalar olan güzel bir beyaz köpek Bir binada yanan ışık (Otel Recamier mi?)

Bir 96 hemen hemen boş Rüzgâr

Bir 63 dolu, bir 70 dolu sayılır, bir 63 dolu sayılır Bir adam kafeye giriyor, bir müşterinin yanına geliyor, müşteri hemen masasından kalkıp hesabı ödemeye gidiyor, bozuk parası yok, masasına geri dönüyor, hesabı kafeye giren adam ödüyor. İkisi birlikte dışarı çıkıyorlar.

Bir adam kafeye girmek istiyor, ama kapıyı itmek yerine kendine doğru çekiyor Hayaleti andıran görüntüler Bir 70 geçiyor dolu

(*yorgunluk)*

Bir 96 geçiyor yarısı dolu

Kafede başka ışıklar da yanmaya başlıyor

Dışarıda güneş batmak üzere

Bir 63 geçiyor dolu

Bir adam Solex marka mobiletini iterek geçiyor

Bir 70 geçiyor dolu

Bir 96 geçiyor yarısı dolu

NB taze yumurta kamyoneti geçiyor

Saat altıya beş var

Bir adam mavi bir kamyonetten çeşitli temizlik malzemeleriyle dolu tekerlekli bir alışveriş arabasını indirdi, arabayı çekerek Canettes Caddesi'ne girdi.

Dışarıdaki yüzler artık görünmez oldular Renkler koyulaşıyor: çok az bir bölümü aydınlatılmış, koyu bir grilik.

Sarı lekeler. Kırmızı parlaklıklar.

Bir 96 geçiyor boş sayılır

Bir polis arabası kilisenin avlusundan geçiyor

Boş bir 86 geçiyor, bir 87 orta derecede dolu

Saint-Sulpice'in çanları çalmaya başlıyor

Dolu bir 70, boş bir 96, daha da boş başka bir

Açılmış şemsiyeler

Arabalar farlarını yakıyorlar

İçi az dolu bir 96, dolu bir 63

Rüzgâr sert esiyor gibi görünüyor, çok az arabanın

cam silecekleri çalışıyor

Saint-Sulpice’in çanları susuyor (akşam duası mıydı?) Bir 63 geçiyor boş sayılır

Gece, kış: yoldan geçenlerin hayali andıran görüntüleri

Halı taşıyan bir adam

Çok kişi, çok gölge, boş bir 63; asfalt ışık saçıyor, dolu bir 70, yağmur hızlanmışa benziyor. Saat altıyı on geçiyor. Koma sesleri, trafik sıkışıklığı başlıyor

Kiliseyi artık pek göremiyorum, ama kafenin tamamını kendi camlarına yansımasıyla görebiliyorum (kendimi bile, yazı yazarken)

Trafik akmaya başladı

Arabaların geçtikleri yalnızca farlarının ışıklarından belli oluyor

Sokak lambaları birbiri ardına yanıyor En dipte içeride ışığın yandığı bir sürü pencere görünüyor (Otel Recamier?)

Bir 87 geçiyor dolu sayılır

Elinde bir resim çerçevesi taşıyan bir adam geçiyor Elinde tahta bir pano taşıyan bir adam geçiyor Üstündeki mavi lambası yanan bir polis arabası geçiyor

Boş bir 87, dolu bir 70, boş bir 87 geçiyor İnsanlar koşuyorlar

Bir ev maketi taşıyan bir adam geçiyor (gerçekten bir ev maketi mi elindeki? Benim zihnimde ev maketi olarak canlandırdığım nesneye

benziyor, elindeki başka bir şey olamaz diye düşünüyorum).

Turuncu bir çimento kamyonu, dolu sayılabilecek bir 86, dolu bir 70, boş bir 86 geçiyor

Ne olduğu seçilemeyen gölgeler Dolu bir 96

(belki de asıl mesleğimin ne olması gerektiğini tam

da şu anda keşfettim: R.A.T.P.'de* hat kontrolörü) Saat 18:45 arabalar geçiyor

san bir posta kamyoneti bir posta kutusunun önünde duruyor, bir posta görevlisi kutunun iki bölümünün de (Paris/Paris-dışı, merkezde olmayan semtler de dahil) içini boşalüyor Yağmur hâlâ devam ediyor Bir kadeh Salers içiyorum.

R.A.T.P.: Paris'te toplu ulaşım araçlarını yöneten şirket. (ç.n.)

- II -

Tarih: 19 Ekim 1974 (Cumartesi)

Saat: 10:45

Yer: Tabac Saint-Sulpice Kafesi Hava: Hafif bir yağmur, çiseleyen türden Olukları süpüren bir temizlik görevlisinin geçişi Düne göre ne değişmiş? İlk bakışta her şey aynı. Gökyüzü biraz daha mı bulutlu yoksa? Bugün daha az insan ya da araba olduğunu söylemek gözleme dayanmayan bir yargı olur. Hiç kuş görünmüyor ortalıkta. Toprak alanda bir köpek var. Otel Recamier nin üstünde (arkasında uzakta bir yerde mi?) bir turna kuşu görünüyor (dün de oradaydı, ama onu not ettiğimi anımsamıyorum). Bugün gördüğüm insanların dünkü insanlar, arabaların da dünkü arabalar olup olmadığını bilmiyorum. Ancak kuşlar (güvercinler)

4.1

gelselerdi (neden gelmesinler ki?) onların dünküler olduklarından kesinlikle emin olurdum.

Birçok şey değişmemiş, yerinden bile hareket etmemiş (harfler, semboller, çeşme, toprak alan, banklar, kilise vb.), ben de aynı masada oturuyorum. Otobüsler geçiyor. Artık onlarla hiç ilgilenmiyorum. La Mairie Kafesi kapalı. Gazete bayii de (Pazartesi günü açılacak)

(galiba Duvignaud'yu gördüm, park yerine doğru yürüyordu)

Hızla yol alan bir ambulans geçiyor, bir de arkasında mavi bir Citroen D.S. taşıyan bir çekici.

Birçok kadın tekerlekli alışveriş arabası çekiyor Güvercinler geliyor, sanki düne göre daha azlar însan ve araba akını. Sakinlik. Sırayla.

Platformu olan iki "Coches Parisiens" otobüsü geçiyor, fotoğraf çekme delisi Japonlardan oluşan yüküyle Bir Cityrama otobüsü (içinde Almanlar mı var? yoksa Japonlar mı?)

Yağmur kesildi hemen; birkaç saniye belli belirsiz bir güneş ışığı da kapladı gökyüzünü.

Saat on biri çeyrek geçiyor

Bir Farkm İzinde:

La Mairie Kafesi kapalı (orayı şu anda görmüyorum, kapalı olduğunu biliyorum, otobüsten inerken gördüm çünkü)

Küçük bir şişe Vittel su içiyorum oysa dün kahve içiyordum (bu durumun meydan üzerinde dönüştürücü bir etkisi var mı?)

Fontaine Saint-Sulpice Kafesindeki günün yemeği değişmiş mi (dün morina balığıydı)? Değişmiştir kesinlikle, ama bugünün yemeğini okuyamıyorum, çünkü yemeğin yazılı olduğu küçük tahtadan çok uzaktayım.

(2 turist otobüsü, İkincisinin üzerinde "Walz Reisen" yazıyor): bugünün turistleri dünkü turisüer olabilir mi (Paris'i otobüsle Cuma günü gezen biri Cumartesi de aynı turu yapmak ister mi?)

Dün kaldırımda, tam benim masamın önünde bir metro bileti vardı; bugün tam olarak aynı yerde bir şeker ambalajı (selofandan yapılmış) ve ne olduğu anlaşılmayan bir kâğıt parçası (yaklaşık “Parisien-nes” sigarasının kutusu büyüklüğünde, ama çok daha açık bir mavi renkte) var.

Ponponlu kırmızı şapka takmış küçük bir kız geçiyor (dün görmüştüm onu, ama dün iki kişiydiler), annesi farklı kumaşlardan dikilmiş bir etek giymiş (tam olarak bir patchwork değil)

Bir güvercin bir sokak lambasının tepesine konuyor İnsanlar kiliseye giriyorlar (gezmek için mi? Ayin saati mi geldi yoksa?)

Michel Mohrt’u belli belirsiz andıran bir adam kafenin önünden bir kez daha geçiyor ve benim hâlâ önümde bir Vittel ve kâğıtlarla aynı masada oturduğumu görünce şaşırmışa benziyor.

Bir otobüs: “Percival Tours”

Başka insanlar da kiliseye giriyorlar Turist otobüslerinin hepsi aynı rotayı izlemiyor: hepsi Luxembourg‘tan Bonaparte Caddesine dönüp geliyor, ancak bazıları Bonaparte Caddesinden devam ediyor, bazıları Vieux-Colombier Caddesine dönüyor: bu farkı belirleyen her zaman turistlerin milliyetleri olmuyor.

“Wehner Reisen” otobüsü

Polis arabaları

Ara

6

Tarih: 19 Ekim 1974 Saat: 12:30

Yer: Güneşin altında bir bank, etrafta güvercinler, çeşmenin olduğu tarafa bakıyorum (arkada trafik sesleri)

Hava: Güneş aniden ortaya çıktı.

Güvercinler neredeyse hiç hareket etmiyorlar. Ama yine de onları saymak zor (200 güvercin vardır şu an belki); birçoğu ayaklarını kıvırmış yerde oturuyor. Süslenme saatleri (gagalarıyla göğüslerindeki ya da kanatlarındaki tüyleri temizliyorlar); birkaçı çeşmenin üçüncü fıskiyesinin kenarına tünemiş. İnsanlar kiliseden çıkıyorlar.

Arada bir korna sesi duyuyorum. Trafiğin akıcı olduğu söylenebilir.

Şu an banklarda toplam dört kişi oturuyor. Güneş bir anlığına bir bulutun arkasına gizlendi. İki turist çeşmenin resmini çekiyor.

İki katlı bir Paris-Vision otobüsü geçiyor Güvercinler çeşmede yıkanıyorlar (fıskiyelerden su fışkırıyor, ama aslanın ağzından hiç su fışkırmıyor); suyun içme batıp çıkıyorlar, tüyleri karmakarışık. Ayağımın dibindeki güvercinler sabit bakışlarla önlerine bakıyorlar. Onlara bakan insanların bakışları da sabit.

Güneş kayboldu. Rüzgâr çıktı.

7

Tarih: 19 Ekim 1974 Saat: 14:00

Yer: Tabac Saint-Sulpice Kafesi

Paul Virilio’nın geçişi: Bonaparte'a iğrenç GatshvVi görmeye gidiyordur.

Burada kırk beş dakikadır bir şey ya/madan otu ruyorum, sosisli bir sandviç yiyip bir kadeh şarap içtim. Sonra birkaç kahve içtim. Yanımda altı iu/ıı giyim tüccarı çene çalıyor, işlerinden memnun ol duldarmı anlatıyorlar birbirlerine. Kuşların, insanla rın ve arabaların geçişlerini yan gözle izliyorum.

Kafe doldu

Uzaktan tanıdığım bir kadın (arkadaşınım arkadaşı, arkadaşımın arkadaşının arkadaşı) caddeden geçti, bana merhaba demek için geldi, bir kahve içti.

Bir Paris-Vision otobüsü geçiyor. Turistler kulaklık takmışlar

Gökyüzü gri. Arada bir güneş görünüyor çok kısa bir süre için.

Göz yorgunluğu: açık yeşil Citroen deux-chevaux saplantısı.

Giderilmemiş merak (ne aramaya geldim, bu kalede dolaşan anılar...)

Tek bir hareketle park etmeyi başaran bir otobüs şoförü ile dakikalarca süren zorlu çabalardan sonra park etmeyi başaran bir otobüs şoförü ("90") arasında ne fark vardır? Akla uyanık olma, ironi, yardım alma geliyor; resmin parçalarını değil bütününü görmek (ama resim kendini parçalarıyla gösteriyorsa insan parçalan görmeden resmin bütününü nasıl görebilir: insan otobüslerin geçtiğini fark etmez ki, onları görmesi için bir otobüsü beklemesi ya da otobüsten inecek birini karşılamaya gelmesi ya da R.A.T.P. tarafından otobüsleri saymak için görevlendirmiş olması... gerekir)

Aynı soru: iki rahibe neden yoldan geçen öteki iki kişiden daha ilginç görünür?

Boyunluk takmış bir adam geçiyor

Bir kadın geçiyor, bir dilim tart yiyor

Bir çift kaldırımın kenarına park ettikleri Autobi-

anehi Abarth marka arabalarının yanına geliyor.

Kadın yuvarlak, küçük bir pastayı ısırıyor.

Etrafta çok çocuk var.

Arabasını park etmiş bir adam (Aıtobianchi'nin çıktığı yere) arabasına sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi bakıyor.

Mavi bir araba, sarı bir araba, iki mavi Citroen deux-chevaux

Taksi durağında sadece bir tane taksi var. Şoförü taksinin bagajım açmış.

Güvercinler meydanda bir tur atıyorlar

Kafe neredeyse tamamen boşaldı

Genç bir kız geçiyor, kolunun altında bir tenis raketi

var (içine topların da konulduğu kumaş bir kılıfta)

Açık yeşil bir Citroen deux-chevaux

Bir bebek arabası

Tekerlekli bir alışveriş arabası

Sırt çantalı bir izci grubu kiliseye giriyor

Uzun tahta bir askı çubuğu almış bir kadın geçiyor

Bir sürücü kursu arabası geçiyor

Tamamen genel bir gözlemde bulunup şu teoriyi ileri

sürebiliriz: aynı zaman diliminde Saint-Sulpice/Ren-

nes Caddesi yönüne yürüyen insan sayısı Rennes

caddesi/Saint-Sulpice yönüne yürüyenlerden daha

fazladır.

Üstünde yeşil Camaieu olan birçok kadın.

İzciler Saint-Sulpice'ten tek sıra halinde ayrılıyorlar. Telefon etmek için buraya gelen içlerinden biri koşa-

rak gruba katılıyor, kilisenin merdivenlerini çıkıyor, sonra onları dörder dörder iniyor, sırt çantasını omzuna takmış, takımm flamasını elinde taşıyarak (gözlerim gayet iyi benim)

5976 no’lu trafik polisi Vieıx-Colombier Caddesi’nde bir aşağı bir yukarı yürüyor. Michael Lonsdale’i andırıyor biraz.

“Coches Parisiennes” otobüsleri Boyunluklu adam (az önce Vieux-Colombier Caddesi ndeydi, şimdi Bonaparte Caddesinde)

91 motosikletin eskortluk yaptığı İmparator açık yeşil Rolls-Royce uyla caddeden geçiyor Cityrama: kendisini kulaklıklarından duyduklarına kaptırmış Japon bir kadın Duyuyorum: “Saat üçü çeyrek geçiyor”

Yağmurluk giymiş bir adam hızlı adımlarla yürüyor Bir otobüste Japonlar

Saint-Sulpice’in çanları çalmaya başlıyor (bir vaftiz töreninin başlamak üzere olduğunu anlıyorum) Kuşlar meydanda bir tur atıyorlar Dünkü kadın polisler yine geçiyorlar; endişeli görünüyorlar, bugün.

Kalede, caddede hafif bir canlanma

Bir paket Winston ve bir paket Gitanes almış bir

adam Winston un jelatinini (selofan) yırtıyor.

Gün ışığında hafif bir değişme Bir otobüste Japonlar, kulaklık takmamışlar, rehberleri Japon bir kız

Güvercinlerin hepsi toprak alana konuyor.

Trafik ışıkları kırmızıya dönüyor (bu onların başına sık sık geliyor)

İzciler (aynı grup) kilisenin önünden bir kez daha geçiyorlar

Açık yeşil bir Citroen deux-chevaux, l’Eure-et-Loira kayıtlı (28)

Bir otobüs. Japonlar.

Saint-Sulpice’in önünde birkaç kişinin toplanması. Merdivenlerin en üst basamağım süpüren bir adam görüyorum (kilise çalışanı mı?). Kilisede bir düğün töreni olacağını biliyorum (iki kafe müşterisinden duydum, az önce törene katılmak için çıktılar).

Anne babasının (ya da onu kaçıranların) etrafını sardığı bir kız çocuğu ağlıyor Bir otobüs (Globus) dörtte üçü boş

Çirkin bir şamdan almış bir kadın geçiyor Küçük bir otobüs geçiyor: Club Reisen Keller Otobüs. Japonlar.

Üşüyorum. Bir kadeh Vieux Marc istiyorum garsondan

Kaportası sarı yapraklarla kaplı bir araba geçiyor Yepyeni bir Yamaha 125'i iterek bir motosiklet sürücüsü geçiyor

Rennes Caddesi 79 no'daki sürücü kursunun arabası artık kaçıncı kez olduğunu bilemediğim bir sıklıkta yine geçiyor

Elinde mavi bir balonla bir kız çocuğu geçiyor Pantolon giymiş kadın polis ikinci kez geçiyor Bonaparte Caddesi'nde hafif trafik sıkışıklığı Ortalık insan dolu, ortalık araba dolu Bir dilim pasta yiyen bir adam geçiyor (bu bölgedeki pastanelerin ne kadar ünlü olduğunu söylemeye gerek yok)

Bir otobüs: Paris-Sud otobüsleri: içindekiler turist mi?

Saint-Sulpice'in çanları çalmaya başlıyor, düğün töreni içindir belki. Kilisenin büyük kapıları açık.

Paris-Vision otobüsü Düğün için gelenlerin kiliseye girişi Vieux-Colombier Caddesinde trafik sıkışıklığı Meydandaki otobüsler çok yavaş ilerliyorlar Michel Mohrt'u belli belirsiz andıran adamın dördüncü geçişi

Güvercinlerin uzakta uçuşu

Mor bir manto, kırmızı bir Citroen deux-chevaux, bir

bisikletli.

Saint-Sulpice'in çanları susuyor Uzakta iki adam koşuyor.

Bir polis arabası aniden fren yapıyor: aniden durmanın etkisiyle arka kapı açılıyor, bir el kapıyı kapatıyor. Kafe dolu.

Dolu bir otobüs geçiyor, ama Japonlarla değil.

Gün ışığı azalmaya başlıyor, çok az hissediliyor olsa da şu an azalıyor, kırmızı trafik ışığı daha görünür oluyor.

Kafenin ışıklan yanıyor.

îki otobüs, Cityrama ile Paris-Vision, yan yana geliyor, birbirlerinden ayrılıp hareket edemiyorlar. Sonunda Cityrama Bonaparte Caddesine sapıyor,

Paris-Vision da Vıeux-Colombier Caddesi ne sapmak istiyor. 5976 no'lu trafik polisi ("Michael Lonsdale") önce şaşkın bir yüz ifadesiyle öylece duruyor, sonra düdüğünü çalıyor ve başarılı bir biçimde olayı çözüyor.

Kafası yukarıda bir adam geçiyor, hemen arkasından kafası aşağıda bir adam.

Ripolin boya kutusu taşıyan bir adam geçiyor İnsanlar insanlar arabalar

Sherlock Holmes tarzı, çok güzel bir pardösü giymiş yaşlı bir kadın.

Kalabalık çok arttı, neredeyse hiç sakinlik kalmadı Koltuğunun altına iki baget sıkıştırmış bir kadın Saat dört buçuk

- III -

Tarih: 20 Ekim 1974 (Pazar)

Saat: 11:30

Yer: La Mairie Kafesi

Hava: Yağmurlu. Yerler ıslak. Arada çok kısa bir süre güneş açıyor.

Uzun zaman dilimleri boyunca ne bir otobüs, ne bir

araba

Ayin çıkışı

Yağmur yeniden başlıyor

Ulusal Yaşlı İnsanlar Günü: birçok kişi mantolarının ya da yağmurluklarının kollarına küçük bir kâğıt rozet takmışlar: bu rozet günü kutladıklarını gösteriyor Bir 63 geçiyor

Bir pasta kutusu taşıyan bir kadın geçiyor (Pazar ayin çıkışlarının klasik görüntüsü, burada tam olarak kanıtlanıyor bu görüntünün varlığı)

Birkaç çocuk

Birkaç tekerlekli alışveriş arabası Yaşlı bir adamın kullandığı, ön camında bir tıp amblemi olan bir Citroen deux-chevaux kaldırıma yanaşıyor; yaşlı adam kafeye girip *Le Monde* okuyarak kahvesini içen yaşlı bir kadının yanma oturuyor Zarif bir kadın geçiyor, elindeki kocaman çiçek demetini yaprakları aşağı gelecek şekilde tutuyor.

Bir 63 geçiyor

İki büyük alışveriş çantası taşıyan küçük bir kız geçiyor

Bir kuş bir sokak lambasının tepesine konuyor

Saat tam on iki oldu

Ani bir rüzgâr

Bir 63 geçiyor

Bir 96 geçiyor

Açık yeşil bir Citroen deux-chevaux geçiyor Yağmur hızlanıyor. Bir kadm üstünde “Nicolas” yazan naylon bir poşeti şapka yapıp kafasına geçiriyor Şemsiyeler kiliseye doğru hızla ilerliyorlar

Boşluk anları

63 no’lu bir otobüsün geçişi

Genevieve Serreau kalenin ön ündeki caddeden geçiyor (onu çağırmak için yapabileceğim bir şey yok, çok uzakta)

Şemsiyeleri büyüklüklerine, açılış biçimlerine, renklerine, yapıldıkları malzemeye... göre sınıflandırma projesi Bir alışveriş arabasından bir demet yeşilliğin bir parçası çıkıyor Bir 96 geçiyor

Gözüme çarpan farklar: daha az otobüs var, teslimat kamyon ve kamyonetleri de daha azlar ya da daha doğrusu hiç yoklar, Saint-Sulpicee giren ve oradan çıkan insan sayısı daha fazla gibi görünüyor.

Pazar gününe özgü olmayan yağmurdan kaynaklanan başka farkların listesi de çıkarılabilir.

Bir köpek geçiyor, kuyruğu havada, burnu yerde, koşarak.

El, kol ve ayak hareketleri yağmur yüzünden zorlaştı (pasta kutusu taşımak, tekerlekli alışveriş arabası çekmek, bir çocuğun elinden tutarak yürümek).

Bir 63’ün geçişi

Avlu bomboş sayılır. Şimdi ise üç kişi avludan geçiyor. Sonra iki kişiden oluşan Uç grup. Sonra kiliseden çıkan tek bir adam.

Yağmur hâlâ devam ediyor, belki hızı biraz azalmıştır. Yaşlı bir kadını kolundan tutan bir adam avluyu çok ağır adımlarla geçiyor Açık yeşil bir araba (Renault mu?)

96 no’lu bir otobüs

Kül rengi bir araba, sağ arka kapısı mavi.

Saat yarım.

Kilise ile Saint-Sulpice Caddesi nin köşesinde bir adam kaskını takıyor bir tür havalandırma penceresinin (havalandırma penceresi olmak için

gerçekten çok büyük görünüyor buradan) demirlerine bağladığı motosikletini oradan çözmeden Bu arada yağmur durdu

Aniden çıkan rüzgâr kalenin tentesinde birikmiş yağmur suyunu boşaltıveriyor: kova kova su Toprak alanda güvercinler. Toprak alan ile avlu arasından bir Volksvvagen geçiyor. Avlu boş Uzakta yürüyen iki kişi. Belli belirsiz bir güneş.

taleri taşana kadar doldurulmuş alışveriş çantaları: kereviz, havuç

Yaprakları aşağı gelecek şekilde taşman çiçek demetleri

Pasta kutularının çoğu yatay kutular (tart mı var içlerinde?), dikey kutular çok az.

Bir

Üstünde “HATIRA” yazan bir çanta (Tunus işi)

Bir %

Camembert peynirli bir sandviç yiyorum Saat bire yirmi var.

9

Tarih: 20 Ekim 1974

Saat: 13:05

Yer: La Mairie Kafesi

Uzunca bir süredir (yarım saat?) bir polis, sırtı kiliseye dönük, kilise ile çeşmenin arasındaki toprak ala-

6ı

nm kenarında, bir şey okuyarak, hiç kıpırdamadan, ayakta duruyor.

Bir taksi iki mobilet bir Fiat bir Peugeot bir Peugeot bir Fiat bir markasını bilmediğim araba Koşan bir adam.

Güneş parlaması. Hiç araba yok. Sonra beş tane. Sonra bir tane.

File bir alışveriş torbasında portakallar.

Eflatun bir şemsiyeyle Michel Martens Bir 63 Bir 96

Bir halk sağlığı ambulansı (Paris hastaneleri)

Güneş ışığı. Rüzgâr. Ta uzakta sarı bir araba Bir polis arabası. Birkaç araba. Bir Atlas Reiser otobüsü

Sol kolu alçıda bir adam

Canettes Caddesinin köşesinde, orada bir durak olmamasına rağmen, yaşlı bir çifti indirmek için duran bir 63

Yeşil bir Citroen DS marka taksi Sarı bir araba (az önce gördüğüm) Saint-Sulpice caddesinden çıkıp avludaki araba yoluna giriyor

Kafenin tam karşısında bir ağaç var: ağacın gövdesine bir ip sarılmış.

Sarı araba ta uçta, Ferou Caddesinin yakınında bir yere park ediyor

Avlu bomboş: saat biri yirmi beş geçiyor.

Polis memuru toprak alanın kenarında yürüyüp duruyor, bazen Saint-Sulpice Caddesi'nin köşesine kadar geliyor, bazen de Vergi Dairesinin önüne kadar gidiyor. 96

Yeterli bir süre boyunca (bir-iki dakika) yalnızca tek bir ayrıntıya bakarak, örneğin Ferou Caddesine, insan hiç zorlanmadan kendisini Etampes'ta ya da Bourges'da ya da oraya hiç gitmemiş olsam da Viyanada (Avusturya) sanabilir.

Sahibinin gözetiminde olan, daha doğrusu sahibinin oyunlarına maruz kalan bir köpek toprak alanda zıplayıp duruyor.

Havlama sesleri

Uyuyan bebeğini sırtında taşıyan (elinde de bir şemsiye olan) genç bir baba geçiyor Polis arşınlayıp durmasa avlu bomboş olacak 63

Ta uçta iki kırmızı montlu erkek çocuğu

Koyu mavi bir Volkswagen avludan geçiyor (onu

daha önce gördüm)

Tam bir sakinlik çok ender oluyor: uzakta yürüyen biri var her zaman ya da yoldan geçen bir araba 96

Turistler kilisenin önünde birbirlerinin fotoğrafını çekiyorlar

Avlu boş. Bir turist otobüsü (Peters Reisen), içinde kimse yok, avluyu geçiyor 63

Saat ikiye beş var

Güvercinler toprak alandalar. Hepsi birden aynı anda havalanıyor.

Dört çocuk. Bir köpek. Küçük bir güneş ışığı. 96. Saat iki

1

Özgün metinde içimi cümlelerde noktalama işareti kullanılmamıştır.

Çeviri metinde de özgün metnin bu Özelliği korunmuştur, (ç.n.)

2

S.N.C.F.: Fransız Ulusal Demiryolları Şirketi. (ç.n.)